

Beenmergpunctie en beenmergbiopsie

Interne Geneeskunde / Hematologie

Inleiding

Uw behandelend arts en / of verpleegkundig specialist Hematologie heeft in overleg met u een afspraak gemaakt voor een beenmergpunctie (ook wel beenmergaspiraats genoemd). Een beenmergpunctie wordt verricht om ziekten op te sporen die zich vanuit het beenmerg ontwikkelen, zoals bepaalde bloedziekten, botaandoeningen of tumoren. Ook wordt beenmerg onderzocht om het effect van de behandeling te beoordelen.

Deze folder geeft algemene informatie over een beenmergpunctie en beenmergbiopsie in ons ziekenhuis.

Beenmergpunctie en beenmergbiopsie

Het beenmerg zit aan de binnenkant (mergholte) van de botten (bekken, wervels en borstbeen). Een punctie in de beenmergholte gebeurt meestal in de bekken. Alleen bij uitzondering wordt het in het borstbeen gedaan. Er kunnen twee soorten materiaal worden afgenomen bij dit onderzoek. Afhankelijk van de vermoedelijke diagnose bepaalt uw arts en / of verpleegkundig specialist welk materiaal nodig is. De twee materialen zijn:

- **losse beenmergcellen** (beenmergpunctaat)

Voor het afnemen van losse beenmergcellen wordt een naald in het beenmerg gebracht. Met behulp van een spuit worden er vervolgens via deze naald losse beenmergcellen opgezogen voor onderzoek. Het beenmergpunctaat geeft informatie over de cellen op zich.

- **beenmerg met botdeeltjes** (beenmergbiopsie)

Om beenmerg met botdeeltjes af te nemen wordt een naald ongeveer twee centimeter in het beenmerg gebracht. In de naald blijft dan een stuk beenmerg (met botdeeltjes) zitten. De naald wordt verwijderd en het beenmergbiopsie wordt voor onderzoek naar het laboratorium gestuurd. Het beenmergbiopsie geeft informatie over de beenmergcellen en over de structuur van de weefsels.

Vorbereiding onderzoek

Gebruikt u antistolling (via de trombosedienst), meldt u dit dan aan uw behandelend arts en / of verpleegkundig specialist. Deze medicijnen moeten tijdig gestopt worden. Uw arts en / of verpleegkundig specialist vertelt u precies wanneer u met deze medicijnen moet stoppen en wanneer u het gebruik hiervan weer kunt hervatten. Als het onderzoek bij kinderen plaatsvindt, wordt een lichte narcose toegediend. Zie voor meer informatie de folder *'Begeleiding van uw kind bij de narcose'*.

Het onderzoek

Het onderzoek vindt plaats op de dagbehandeling Hematologie of de verpleegunit Hematologie.

U wordt verzocht op uw linker- of rechterzijte te gaan liggen, met opgetrokken knieën. Het onderzoek wordt gedaan aan de achterzijde van het bekkenbot, links of rechts van uw wervelkolom. De plaats van het onderzoek wordt bepaald en uw huid wordt gedesinfecteerd, waarna u plaatselijk verdoofd wordt. Vervolgens prikt de arts en / of verpleegkundig specialist met een speciale holle naald een gaatje in het bot om daaruit wat merg op te zuigen. Ondanks de verdoving geeft het inbrengen van de naald in het bot een vervelend gevoel, dit komt omdat het botvlies slecht te verdoven is. Het opzuigen van het beenmerg kan even pijnlijk zijn. Het onderzoek duurt ongeveer 15 tot 30 minuten. Dit is inclusief voor- en nazorg.

Na de punctie wordt het insteekwondje afgedekt met een gaasje en pleister. U wordt eventueel verzocht nog tien minuten op uw rug te blijven liggen, daarmee drukt u zelf de plek af tegen nabloeden.

Na het onderzoek

Na het onderzoek kunt u weer normaal autorijden, douchen en werken. De pleister kan bij thuiskomst verwijderd worden. U kunt last houden van een beurs gevoel op de punctieplaats. Dit gaat na een aantal dagen over.

Complicaties en risico's

Mogelijke complicaties bij dit onderzoek zijn een lichte nabloeding en een flinke blauwe plek.

Uitslag

Uw behandelend arts bespreekt de uitslag van het onderzoek met u. Hiervoor krijgt u een afspraak mee.

Belangrijke contactgegevens

- polikliniek Hematologie / Oncologie, route E25, telefoon (053) 4 87 24 40;
- Verpleegunit E6 Hematologie, route E61;
- dagbehandeling Hematologie, route E21.

Tenslotte

U heeft recht op juiste en volledige informatie. Pas als u voldoende inzicht heeft, kunt u weloverwogen toestemming geven voor een bepaalde behandeling of een bepaald onderzoek. Als iets u niet geheel duidelijk is, vraagt u de behandelend arts, verpleegkundig specialist of verpleegkundige dan om nadere uitleg.